

Čuvajte se lažnih proroka

 exsurgedomine.it/240620-attendite-eng

Administrator

20. lipnja 2024

Dikasterij za nauk vjere obavijestio me je jednostavnom e-poštom o pokretanju izvanpravnog kaznenog postupka protiv mene, uz optužbu da sam počinio zločin raskola i tereti me da sam zanijekao legitimitet „pape Franje.“ da je raskinuo zajedništvo „s Njim“ i da je odbacio Drugi vatikanski sabor. Pozvan sam u Palaču svetog oficija 20. lipnja, osobno ili zastupan po kanonskom odvjetniku. Pretpostavljam da je kazna već pripremljena, s obzirom da se radi o izvanparničnom postupku.

Optužbe protiv mene smatram časti. Smatram da sam tekst optužbe potvrđuje teze koje sam više puta branio u svojim raznim obraćanjima. Nije slučajnost da se optužba protiv mene odnosi na dovođenje u pitanje legitimite Jorgea Maria Bergoglia i odbacivanje Drugog vatikanskog sabora: Sabor predstavlja ideoološku, teološku, moralnu i liturgijsku ranu kojoj je Bergoglianska „sinodalna crkva“ nužna. metastaza.

Potrebno je da se episkopat, kler i narod Božji ozbiljno zapitaju je li dosljedno isповједanju katoličke vjere pasivno svjedočiti sustavnom uništavanju Crkve od strane njezinih poglavara, kao što drugi subverzivci uništavaju civilno društvo. Globalizam poziva na etničku zamjenu: Bergoglio promiče nekontrolirano useljavanje i poziva na integraciju kultura i religija. Globalizam podupire LGBTQ+ ideologiju: Bergoglio odobrava blagoslov istospolnih parova i nameće vjernicima prihvatanje homoseksualizma, dok zataškava skandale svojih štićenika i promiče ih na najviše odgovorne položaje. Globalizam nameće zelenu agendu: Bergoglio štuje idola Pachamame, piše delirične enciklike o okolišu, podržava Agendu 2030 i napada one koji dovode u pitanje teoriju o globalnom zatopljenju izazvanom čovjekom. On nadilazi svoju ulogu u stvarima koje se strogo odnose na znanost, ali uvijek i samo u jednom smjeru: smjeru koji je dijametralno suprotan onome što je Crkva oduvijek naučavala. Naložio je korištenje eksperimentalnih genskih seruma, koji su uzrokovali vrlo ozbiljna oštećenja, smrt i sterilitet, nazivajući ih "činom ljubavi", u zamjenu za financiranje od strane farmaceutskih kompanija i filantropskih zaklada. Njegovo potpuno svrstavanje uz *religiju Davosa* je skandalozno. Gdje god su vlade u službi Svjetskog ekonomskog foruma uvele ili proširile pobačaj, promicale poroke, legitimirale homoseksualne zajednice ili prijelaz spolova, poticale eutanaziju i tolerirale progon katolika, nijedna riječ nije potrošena u obranu vjere ili morala koji su ugroženi, ili kao podrška građanskim borbama tolikih katolika koje su Vatikan i biskupi napustili. Ni riječi o progonjenim katolicima u Kini, uz suučesništvo Svetе Stolice, kojoj su milijarde Pekinga važnije od života i slobode tisuća Kineza koji su vjerni Rimskoj crkvi. U "sinodalnoj crkvi" kojom predsjeda Bergoglio, ne priznaje se nikakav raskol među njemačkim episkopatom, niti među vladino imenovanim biskupima koji su posvećeni u Kini bez mandata Rima. Zato što je njihovo djelovanje u skladu s rušenjem Crkve, pa ga stoga treba prikriti, minimizirati, tolerirati i konačno poticati. U ovih jedanaest godina "pontifikata" Katolička Crkva je ponižena i diskreditirana prije svega zbog skandala i korupcije čelnika Hierarchy, koji su potpuno ignorirani čak i dok je najnemilosrdniji vatikanski autoritarizam bjesnio protiv vjernih svećenika i redovnika, male zajednice tradicionalnih časnih sestara, te zajednice vezane uz latinsku misu.

Ova jednostrana revnost podsjeća na Cromwellov fanatizam, tipičan za one koji prkose Providnosti u prepostavci da znaju da su konačno na vrhu hijerarhijske piramide, slobodni da rade i poništavaju što žele, a da im itko išta ne prigovara. I ovo djelo razaranja, ova spremnost da se odrekne spasenja duša u ime ljudskog mira koji niječe Boga nije Bergoglio izum, nego glavna (i nespomenuva) svrha onih koji su upotrijebili Koncil da proturječe katoličkom učiteljstvu i početi rušiti Crkvu iznutra, malim koracima, ali uvijek u jednom smjeru, uvijek uz popustljivu toleranciju ili krivo nedjelovanje – ako ne i izričito odobrenje – rimskih vlasti. Katolička crkva je polako ali sigurno preuzeta, a Bergoglio je dobio zadatak da od nje napravi filantropsku agenciju, “crkvu humanosti, inkvizicije, okoliša” u službi Novog svjetskog poretku. Ali to nije Katolička Crkva: to je njezina krivotvorina.

Ostavka Benedikta XVI. i imenovanje nasljednika od strane St. Gallenske mafije u skladu s diktatom Agende 2030. imalo je za cilj dopustiti – i uspjelo je dopustiti – da se globalni državni udar dogodi uz suučesništvo i autoritativnu potporu Rimske crkve. Bergoglio je za Crkvu ono što su drugi svjetski lideri za svoje nacije: izdajice, subverzivci i konačni likvidatori tradicionalnog društva koji su sigurni u nekažnjivost. Bergoglio *nedostatak pristanka* (*vitium consensus*) u prihvatanju njegova izbora temelji se upravo na očitoj *stranosti* njegova djelovanja vlade i učiteljstva u odnosu na ono što svaki katolik bilo koje dobi očekuje od Kristova namjesnika i nasljednika Kneza apostola. . Sve što Bergoglio čini predstavlja uvredu i provokaciju za cijelu Katoličku Crkvu, za njezine svece svih vremena, za mučenike ubijene *in odium Fidei* i za Pape svih vremena do Drugog vatikanskog sabora.

Ovo je također i prvenstveno uvreda protiv Božanske Glave Crkve, Gospodina našega Isusa Krista, čiji sveti autoritet Bergoglio tvrdi da provodi na štetu Mističnog Tijela, s djelovanjem koje je previše sustavno i koherentno da bi se moglo činiti plodom puke nesposobnosti. U radu Bergoglia i njegova kruga ostvaruje se Gospodinovo upozorenje: *Čuvajte se lažnih proroka koji vam dolaze pod likom janjaca, a u srcu su vukovi grabljivi* (Mt 7,15). Počašćen sam što nemam – i zapravo ne želim – nikakvo crkveno zajedništvo s njima: njihov je lobi, koji prikriva svoje suučesništvo s gospodarima svijeta kako bi prevario mnoge duše i spriječio svaki otpor protiv uspostave Kraljevstvo antikrista.

Suočen s optužbama Dikasterija, tvrdim, kao nasljednik apostola, da sam u punom zajedništvu s Rimokatoličkom apostolskom Crkvom, s Učiteljstvom rimskih prvosvećenika i s neprekinutom doktrinarnom, moralnom i liturgijskom tradicijom koju oni vjerno sačuvali.

Odbacujem neomodernističke pogreške svojstvene Drugom vatikanskom saboru i takozvanom “postkonciliskom učiteljstvu”, posebice u pitanjima kolegijalnosti, ekumenizma, vjerske slobode, sekularnosti države i liturgije.

Odbacujem, odbacujem i osuđujem skandale, pogreške i krivovjerja Jorgea Maria Bergoglia, koji očituje apsolutno tiransko upravljanje moći, koje se provodi protiv svrhe koja ozakonjuje Autoritet u Crkvi: autoritet koji je zamjenički Kristov, i kao takav mora se samo Njemu pokoravati. Ovo odvajanje papinstva od njegovog legitimnog načela, a to je Krist Veliki svećenik, pretvara ministerij u samoreferentnu tiraniju.

Nijedan katolik dostojan tog imena ne može biti u zajedništvu s ovom “Bergoglianskim crkvom”, jer ona djeluje u jasnom diskontinuitetu i raskidu sa svim Papama u povijesti i s Kristovom Crkvom.

Prije pedeset godina, u toj istoj palači Svetog oficija, nadbiskup Marcel Lefebvre bio je pozvan i optužen za raskol zbog odbijanja Vatikanskog sabora II. Njegova obrana je moja; njegove riječi su moje; a njegovi argumenti su moji – argumenti pred kojima ga rimske vlasti nisu mogle osuditi za krivovjerje, nego su morale čekati da posveti biskupe kako bi imale izliku da ga proglose raskolnikom i onda opozovu njegovu ekskomunikaciju kad je već bio mrtav. Shema se ponavlja čak i nakon što je pola stoljeća pokazalo proročki izbor nadbiskupa Lefebvrea.

U ovim vremenima otpada, katolici će u pastirima, vjernima zadaći primljenoj od Gospodina, naći primjer i ohrabrenje da ostanu u Kristovoj Istini.

Depositum custodi, prema apostolovoj pobudnici: kako se bliži vrijeme kada ću morati položiti račun Sinu Božjemu za sve svoje postupke, namjeravam ustrajati u *bonum certamen* i ne posustati u svjedočenju vjere koja je zahtijeva se od svakoga tko je, kao biskup, obdaren puninom svećeništva i proglašen naslijednikom apostola.

Pozivam sve katolike da mole da Gospodin pritekne u pomoć svojoj Crkvi i da ohrabri one koji su progonjeni zbog svoje vjere.

+ Carlo Maria Viganò, *nadbiskup*

20. lipnja 2024.

Sveti Silverije papa i mučenik

B.ti Dermicije O'Hurley, biskup i mučenik